

សេវាបុគ្គលិកខ្មោចខ្លាចការពារលចចក្រ

ឈុតទី 4/6

អង្គការ
ពលកម្ម
អន្តរជាតិ

រោងចក្រ
កាន់តែប្រសើរ
នៅកម្ពុជា

មិនអីទេ... ប្រាកដឃឹកៗសិនម៉ា ហើយសឹមមើល មើល... ឃឹកឃឹកៗ.....

តម្រូវសាកដកដង្ហើមឱ្យវែងៗ ហើយកុំកំរើក.....

អ្នកណាចោលស្បោងអស់នេះទៅលើដីអញ្ចឹង? ចុះចុងសំរាមនៅឯណា ម៉េចបានជាគ្មានអ្នកណាប្រើ?!

ហើយស្តីនេះ? ឱ្យទទេស្នាតគ្នាអីផងហ្នឹង... ក្រៅពី... បង្ហូររបូសដែលគេប្រើរួច ហើយនិង... សំបកដបថ្នាំសាងរបូស.....

ទេ... អ្នកស្រី... ប្រអប់ថ្នាំសង្គ្រោះបឋម....

អ្នកណាជាអ្នកទទួលខុសត្រូវការងារនេះ?!

រឿង វាដដែលៗ... នៅពេលដែលកម្មករមានរបូស គ្មាននរណាឃកមិត្តទុកដាក់ទេ....

...អ៊ីយ៉េ... ក្បាលខ្ញុំ... អ៊ីយ៉េ... ឈឺណាស់... អ៊ីយ៉េ... ..

ថ្នាក់គ្រប់គ្រងមិនចង់ឃកមិត្តទុកដាក់ពីសុខភាព និង សុវត្ថិភាពការងាររបស់កម្មករនោះទេ ពេទ្យធំធ្ងាយតែពិន្ទុឯងប៉ុណ្ណោះ; មើលតែប្រអប់ថ្នាំនេះទៅដឹងហើយ... ឱ្យទទេស្នាត គ្មានបានការអីចាំអស់! បើខ្ញុំឡើងធ្វើជាអនុប្រធានសហជីពវិញ ខ្ញុំនឹងធានាថា ប្រអប់នេះនឹងមានថ្នាំពេទ្យជាមិត្ត!

ពួកសេដ្ឋីយាយត្រូវហើយ... ពួកយើងត្រូវការឱ្យគេដូចនៅពេលដែលយើងមានគ្រោះថ្នាក់នៅកន្លែងធ្វើការ ការងារជាច្រើននៅក្នុងរោងចក្រយើងនេះ ដូចជាមិនសូវមានសុវត្ថិភាពចាស់តែសោះ....

ព្រឹកល្ងៃកឡើងនៅរោងចក្រ

អ្នករៀនសូត្រទាំងអស់មកស្រីប្រធាន ប៉ុន្តែអ្វីដែលកម្រករយើង
 បានឃើញនៅក្នុងការងារនេះ គឺថា មន្ត្រីរូបវិទ្យា បើសិនគ្រោងថ្នាក់ដែលបានកើតឡើង
 ជាញឹកញាប់នេះ ភាគច្រើនសុទ្ធតែ អាចការពារជាមុនបាន ប្រសិនបើយើងយក
 ចិត្តទុកដាក់ឱ្យបានខ្លាំងនៅលើផ្នែកសុខភាព និង សុវត្ថិភាពការងាររបស់កម្មករ

បងកុសល! ឱ្យឆ្លើយឡើង! ជួយខ្ញុំផង!
 ទោះ! នៅខាងនោះ មានក្រណាត់ ក្រាស់ៗ
 ច្រើន ទៀត!

ដាប់ជួយយកមក
 គ្របបញ្ជាម៉ៅ!!!

ពេលពន្លត់ភ្លើងរួច

ដាក់មិនបានម៉ៅខំធ្វើយកស្មារតីទេ....ខ្ញុំជាអ្នកខំខ្វះខាតពន្លត់ភ្លើង
 នេះមុនពេលដែលឯងម៉ៅទៅ ទៀត....សំណាងហើយដែលយើង
 ទៅទីនេះ ហើយឃើញហេតុការនេះទាន់.....

បង...អ្វីដែលសំខាន់ ឱ្យតែភ្លើងបញ្ចប់ ហើយកម្មវត្ថុរក្សាទុកក្រយើងគ្មានអ្នក
 ណាម្នាក់ប្រសិនបើបានទៅហើយ ពួកយើងត្រូវតែធ្វើរបាយការណ៍ឱ្យថ្នាក់គ្រប់គ្រង
 ថាហេតុអ្វីបានជាជួនពន្លត់អគ្គិភ័យទាំងអស់ នេះនៅសល់តែសំបកអភ្លើង.....

ដាក់...ម៉ីព្យាទេប្រធានជា
 ក្រហមមែនទើប.....

ត្រូវហើយអ្នកស្រីប្រធាន...ជាការពេញលេញដែលដាក់បានមកដល់ទាន់
 ពេល បើមិនអញ្ចឹងទេ ភ្លើងអាចឆេះរាលដាលពេញដាច់មកយើង
 នេះជួនក៏មិនដឹង.....តាមពិតទៅ មុននេះខ្ញុំបានយក ប្រដាប់ពន្លត់
 អគ្គិភ័យទាំងអស់ជូនទៅពន្លត់វាបួនគ្រួស ទៅហើយ នៅពេលនោះដំបូង
 ក៏មកដល់តើម.....

កុសល...នេះធាតុកំពុងតែនិយាយស្តីប្តឹង? ខ្ញុំបានឃើញហេតុការណ៍ជាក់
 ស្តែង ដែលបានកើតឡើងពីកម្រិតយប់យប់ខ្ញុំស្មានសំណាង! ប្រដាប់ពន្លត់អគ្គិភ័យ
 ចុងនេះ គ្មានមួយណាចាញ់ទេ! គឺដំបូង អ្នកដែលបានមកឃើញទៅយក
 ក្រណាត់ ក្រាស់ៗមកគ្របបញ្ជាអភ្លើង ដើម្បីកុំឱ្យវាផ្ទុះឆេះរាលដាល
 ពេញក្នុងរោងចក្រនេះ!

ខ្ញុំអរគុណអ្នកស្រីប្រធានហើយ....ប៉ុន្តែតាមពិតទៅគឺបងកុសល
 ពិតជាបានព្យាយាមជួយពន្លត់ ភ្លើងនោះមែន គ្រាន់តែប្រដាប់ពន្លត់
 ភ្លើងទាំងអស់នេះបាញ់មិនចេញតែប៉ុណ្ណោះ.....

នៅ ថ្ងៃបន្ទាប់

ខ្ញុំដឹងហើយ.....ឧបករណ៍ពន្លត់អគ្គិសីទ
ទាំងអស់នោះ ត្រូវតែត្រួតពិនិត្យឱ្យបានទៀងទាត់
មើបបាន យើងទាំងអស់គ្នាត្រូវត្រៀមយារករិបាន
ការយ៉ាងណាការពារកុំឱ្យមានឧបត្តិហេតុកើតឡើង
ប្រសិនបើយើង យើងសុំស្មារតីនៅពេលដែលរឿង
រ៉ាំរ៉ៃអស់នោះវាបានកើតឡើងដូចទៅហើយ

ម៉ែចហើយប្អូនស្រី...? ត្រង់បើបង្ខំចហើយមែនទេ? មិនចាំបាច់បង្ខំអីទេ
អ្នកគ្រប់គ្នាសុទ្ធតែ ឃើញឈាមហូរចេញពីក្បាលរបង បងនឹងធ្វើឱ្យថ្នាក់គ្រប់
គ្រងយល់ថាទៅពេលដែលកម្មករណាម្នាក់ ទទួលបានរបួសធ្ងន់ធ្ងរដូចករណី
ដូចឯងថ្ងៃនេះ.....ពួកគេត្រូវតែផ្តល់ជាប្រាក់សំណងដល់កម្មករយើង!

មិនអីទេពុកសល...របួសខ្ញុំ មិនជាធ្ងន់ធ្ងរអី
ប៉ុន្មានទេ ថ្ងៃស្អែកនេះខ្ញុំអាចសំរាកមិនចាំបាច់ទៅ
ធ្វើការបានទេ ហើយបើមានស្លែក ខ្ញុំរៀនចូរ
បង្ខំទៅហើយនោះ ខ្ញុំអាចគ្រប់បំប៉នធ្វើ
ការវិញបាន

ចុះឯងចាំបាច់ទៅប្រញាប់ចូលធ្វើការវិញធ្វើអី សារឹតអើយ...សំរាកម៉ាកមិនឱ្យ
ទៅ ឥឡូវមិនចាំបាច់ម្តេចទេ ...ហើយធានាថាគ្មានឧរណាកាត់លុយឯងម៉ាជ្រុល
ទេ... ថ្នាក់គ្រប់គ្រងនឹងត្រូវបង់លុយឱ្យឯងតាមរយៈពួកបង ដើម្បីឱ្យឯង
អាចសំរាក និង ដើរលេងបានទៀតផង!

ពុកសល...ថ្នាក់គ្រប់គ្រងរោងចក្រ គេបានយល់ព្រមចេញថ្លៃ
ព្យាបាលឱ្យសារឹតទៅហើយ ហើយពួកយើងទាំងពីរនាក់សុទ្ធតែដឹង
ច្បាស់ណាស់ថា នេះជាអ្វីដែលច្បាប់ការងារតម្រូវឱ្យធ្វើ

នែ ស៊ីណា...នាងខ្លះកន្លែងទៅណាស៊ីវិក
យ៉ាងម៉េចហ្នឹង? ទៅធ្វើអ្នកមានបំណងល្អ
នៅកន្លែងផ្សេងមិនបានទេអី?

ខ្ញុំដូចជាមិនយល់ពុកសលឯងសោះ.....ក្បាលខ្ញុំអត់
មានដើម្បីផង ហើយពេទ្យប្រចាំការនៅរោងចក្រយើង
ប្រាប់ខ្ញុំថា ស្លែកនេះខ្ញុំត្រូវទៅឱ្យគាត់ពិនិត្យមើល
របួសម្តងទៀត....

ពេទ្យហ្នឹងមានទៅដឹងអ្វីទៅ? អាងតែខ្លួនជាពេទ្យ...នាងពិតទៅដឹងតែពួក
ធ្វើការនៅផ្នែកគ្រប់គ្រងរឿង...ធ្វើយ៉ាងម៉េច ឱ្យតែពួកយើងជាកម្មករធ្លាក់
សទុក និង ធ្វើការដូចទាឯករ ឯងមើល តែរឿងដែលកើតឡើងនៅក្នុងថ្ងៃ
នេះទៅដឹងហើយ.....បំណងពន្លត់អគ្គិសីទនោះនៅតែសំបកទេ ហើយនាង
ត្រួតពិនិត្យផ្លូវទៅជាង២-៣ឆ្នាំហើយ.....!

តើមានផ្លូវមួយទៀតសារវើត...យើងអាចនិយាយជាមួយក្រុមអ្នកគ្រួសារពិការភាពការងារ ដែលមកពីអង្គការរាយឡ យើងប្រហែលជាអាចស្នើយោបល់ខ្លះៗពីពួកគាត់បាន...រោងចក្រ យើងនាំទាំងអស់ទៅក្រៅប្រទេស ហើយខ្ញុំដឹងថាអ្នកដែលកំពុងនិព្វន្ធនាមកពីយើងជាច្រើន ចង់ប្តូរ មិន យកទិដ្ឋភាពជាក់ស្តែងភាពការងាររបស់កម្មករយើងណាស់

តែក៏យូរនេះយើងអាចធ្វើអ្វីបានទៅ? បើក្រុមថ្នាក់ខ្ញុំកើតឡើងរួចចាត់ទៅហើយហ្នឹង!

ខ្ញុំដឹង ប៉ុន្តែយើងត្រូវតែជួយបង្ការក្រុមថ្នាក់ទាំងអស់នោះកុំឱ្យកើតឡើងទៅលើអ្នកដទៃទៀតទៅថ្ងៃមុខ...ក្រុមការងារដែលមកពីអង្គការ អាចជួយ ឬមកពីក្រសួងការងារ អាចផ្តល់យោបល់ទៅអ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្ររបស់យើងបាន ហើយបន្ទាប់មកយើងក៏អាចធ្វើការជាមួយផ្នែកគ្រប់គ្រងដើម្បី អនុវត្តគំរោងការងាររបស់ពេទ្យផងដែរ!

ពីរ បី ថ្ងៃបន្ទាប់មកនៅការិយាល័យលោកប្រធាន

ចង់និយាយនេះដូចជាត្រូវម្យ៉ាងដែរ ស៊ុណា...

ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណក្រុមការងាររបស់អង្គការខ្ញុំណាស់ ដែលបានអញ្ជើញមក គ្រួសារពិការភាពការងារនៅក្នុងរោងចក្រកាត់ដេរសាខាស៊ីហ្គេតយើងនេះ...នាពេលទៅខ្ញុំនឹងទៅកិច្ចប្រជុំនេះត្រូវបានធ្វើឡើង ទាំងពីរយោបល់របស់កុមារហើយ...

បាន...មានរោងចក្រជាច្រើនកំពុងតែចាប់ផ្តើមយល់ថាអ្វីដែលខាងខ្ញុំកំពុងព្យាយាមធ្វើ គឺដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវលក្ខខណ្ឌការងាររបស់កម្មករ

ខ្ញុំយល់ហើយ... មានឧបត្តិហេតុតូចៗ ជាច្រើនបានកើតឡើងនៅក្នុងរោងចក្រ ដែលឧបត្តិហេតុ ទាំងអស់នោះអាចបណ្តាលឱ្យកើតទៅជារឿងរ៉ាវធ្ងន់ធ្ងរបាន... ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខាងអាយឡនឹងអាចផ្តល់យោបល់មកឱ្យរោងចក្រយើង ដើម្បីឱ្យយើងអាចឈានដល់កំរិតស្តង់ដារអន្តរជាតិបាន

ចាប់តាំងពីការចុះត្រួតពិនិត្យរោងចក្រលើកដំបូងខាងខ្ញុំបានកត់សំគាល់ឃើញនូវចំនុចមួយចំនួន ដែលខាងខ្ញុំពិតជាចាំបាច់ និងត្រូវដោះស្រាយ

...ហើយនិងធ្វើឱ្យលក្ខខណ្ឌការងារមានលក្ខណៈ ប្រសើរឡើងសំរាប់អ្នកគ្រប់គ្នា

ក្រុមការងារដើរមើលជុំវិញរោងចក្របន្តទៀត

គឺជារបៀបវារៈដ៏សំខាន់ណាស់ យើងគួរតែដើរមើលជុំវិញរោងចក្រនេះបន្តិចមើលដើម្បីឱ្យយើងអាចធ្វើការ ចម្លងបង្ហាញទៅដល់មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ច ដែលគួរតែត្រូវបានការពារសម្រួលនោះ....

...អញ្ជើញយើងមកមើលស្រប ជំរុញឱ្យក្រុមការងារចាត់ចែងសំខាន់ៗក្នុងការទទួលបានសុខភាព និងសុវត្ថិភាពការងារនៅក្នុងរោងចក្រយើងនេះហើយមែនទេ?

ប្រហែលជាអញ្ជើងហើយ....តែចុះជឿតើមានប្រយោជន៍អ្វីមកដល់យើងដែរទេ?

ពួកយើងកុំល្ងង់ពេក...បើកម្មករព្រមយើងឱ្យឡើងធ្វើជាអនុប្រធានសហជីព តើអ្នកណាខ្លះដែល មិនត្រូវទទួលបានប្រយោជន៍នោះ.....មិនមែនជាពួកយើងទេទេអ្វី?

ពីរបីនាទីបន្ទាប់មកកញ្ជីប្រកាសអាសន្ន អគ្គិភ័យក៏រោទិឡើង

វ៉ៃ! ឯងម៉ែចក់នៅឈរឆ្ងោចអញ្ចឹង!
ម៉ែជួយគ្នា ម៉ែដៃ ម៉ែជើងម៉ែ ឱ្យ
ឆ្ងាយឡើង!

ពិរម៌នាទីបន្ទាប់មក

កុសល... ខ្ញុំ... ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវនិយាយយ៉ាងម៉េចទេនៅក្នុង...
លោកបានជួយសង្គ្រោះរវាងចក្រ យើងពិការនេះខ្លួនខាត... ខ្ញុំ
ឯកាកស្តាយបែងទែនចំពោះពាក្យសុំមិនសមរម្យដែលខ្ញុំ
និយាយទៅកាន់លោកកាលពីមុន

មិនអីទេអ្នកស្រី... អ្វីដែល
សំខាន់នោះគឺ យើងពន្លត់ភ្លើងបានខាន់ពេល
វេលា - មិនបានបណ្តាលឱ្យផ្ទះណាម្នាក់
រងរបួស

ពូកុសល... ពូពិតជាក្រហមមែន
ដែលហ៊ានយកជីវិតរបស់ខ្លួន ទៅ
ប្រជុំប្រថាប់បែបនោះ... ឱ្យខ្ញុំ

សូមទោសបងផង ដែលខ្ញុំធ្លាប់សម្តីយ
លើបងពីមុនមក អ្វីដែលបងធ្វើពិតជា
វិសេសវិសាលខ្លាំងណាស់...

កុសល... ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវ
អរគុណលោកយ៉ាងម៉េចនោះទេ... ប៉ុន្តែ
ខ្ញុំដឹងថា ថែវៃក្រោយចក្រ ប្រាកដជាមិន
មិនភ្លេចគុណលោកនេះឡើយ...

ដើម្បីថ្លែងអំណរគុណ និង បញ្ជាក់ពីសេចក្តីក្លាហាន
របស់កុសល លោកថៅកែរោងចក្របាន សូមឱ្យខ្ញុំចេញទៅវិញបាទ
ប៉ុន្តែមួយដំបូងដល់កុសល ព្រមទាំងផ្ទៃលើមួយកន្ត្រកនេះផងដែរ.....
កុសល លោកមានពាក្យពេជ្រអីចម្លងយាយខ្លះទេ?

ខ្ញុំតែងតែ អ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើនេះគ្មានអីចុះឱ្យអន្តរាយ
នោះឡើយ.... ឱ្យតែអ្នកដែលមានតំណែង និង
គុណវិបុលខ្ញុំ នោះក៏ចេញធ្វើដូចគ្នាភ្លើង.....

ពួកសល... ពួកខ្ញុំយល់ស្រ្តោងការងារពួក
យើង ហើយប្រហែលជាបានជួយជីវិតពួក
យើងខ្លះទៀតផង!

ពួកយើង...
យើងនាំគ្នាគាំទ្រពួកសល! គាំទ្រ
ពួកសល! គាំទ្រពួកសល.....!

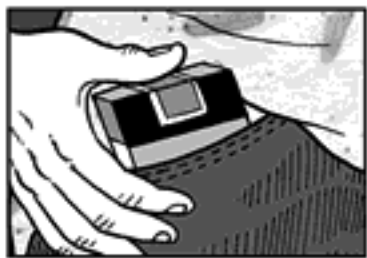
គាំទ្រពួកសល

អរគុណ... អរគុណបងប្អូនទាំងអស់គ្នា... ខ្ញុំសូមសន្យាមិនបងប្អូនជា
បើបងប្អូនបានឆ្ពោះ គ្រឿងជិសខ្ញុំធ្វើជាអនុប្រធានសហជីព ខ្ញុំនឹងប្រឹង
ប្រែងធ្វើការបំបិបងប្អូនឱ្យដូចកាលដែលខ្ញុំមិនខំជួយរោងចក្រនឹង បង
ប្អូនទាំងអស់គ្នាឱ្យដុះពិសព្រោះថ្នាក់អគ្គិភ័យលើកនេះអញ្ចឹងដែរ..

ថា ខ្ញុំសូម អរគុណលោកច្រើនណាស់កុសល... ប្រើខ្លួន ខ្ញុំចង់ជំរាបឱ្យ
អ្នកគ្រប់គ្នាដឹងផងដែរ យើងមើលតែរកឃើញថា ករណីអគ្គិភ័យលើកនេះ
កើតឡើងដោយសារតែអំពើច្នៃសប្បុរស

សេចក្តីថ្លែងសំនេរខុស

សៀវភៅនេះត្រូវបានរៀបរៀង និង ផលិតដោយបុគ្គលិករបស់អង្គការ ILO *គំរោងរោងចក្រកាន់តែប្រសើរ នៅកម្ពុជា* លោក ខននី បិយ, លោក ប៉ូ ជឿ, អ្នកស្រី ទូ ភីរី, កញ្ញា ពាង ឡី, អ្នកស្រី យ៉ង់ សុខា និង លោក វ៉ុច ធីត្យា ។ អង្គការ ILO សូមថ្លែងសំណរណ៍ពិសេសចំពោះ លោក ទឹក វ៉ុដ (Navigator Communications) កញ្ញា អ៊ុន ជឿក, លោក ឃ្មុំ ឃឹម សុខុ, លោក ឈិន ស៊ីណាភ៉ាក់, អ្នកនាង ស្វែង សុដាណា, លោក ពៅ គីសាន់, កញ្ញា វ៉ូដា លោក អង់ សុភី និង កញ្ញា កែវ ពេជ្រាណី (ជាស្តីដៃដៃ ដែលត្រូវបានគេខ្វះយ៉ាងដូចទៅទៀតរបស់) សំរាប់ការចូលរួមវិភាគទានរបស់ពួកគេ ដើម្បីផលិតសៀវភៅ នេះឡើង ។

វិទ្យុចម្រើនចោល

លោក ហ្វេន អែនស៊ីណា
Jose Encinas jose@intonle.net

ឧបត្ថម្ភថវិកាចោល

សៀវភៅនេះត្រូវបានផលិតឡើងក្រោមការឧបត្ថម្ភថវិកា តាមរយៈកិច្ចចំប្រឹងប្រែងរួមគ្នានៃ ទីភ្នាក់ងារ សហរដ្ឋអាមេរិក ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ អន្តរជាតិ USAID និង អង្គការ ILO *គំរោងរោងចក្រកាន់តែប្រសើរ នៅកម្ពុជា*។ *គំរោងរោងចក្រកាន់តែប្រសើរនៅកម្ពុជា* ត្រូវបានឧបត្ថម្ភថវិកាដោយ:

អ្នកផ្តល់ជំនួយ

- រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- ទីភ្នាក់ងារអភិវឌ្ឍន៍ពិភព
- សមាគមរោងចក្រកាន់ដេរនៅកម្ពុជា
- ទីភ្នាក់ងារសហរដ្ឋអាមេរិកដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍អន្តរជាតិ
- សហភាពសហព័ន្ធសហជីពជាតិកម្ពុជា
- សហភាពការងារកម្ពុជា
- ធនាគារពិភពលោក
- ក្រុមនៃអ្នកបញ្ជាទិញអន្តរជាតិ

សំរាប់ព័ត៌មានបន្ថែមសូមទំនាក់ទំនង:
រោងចក្រកាន់តែប្រសើរនៅកម្ពុជា

អង្គការលក់កម្មអន្តរជាតិ

លេខ៩ ផ្លូវលេខ៣២២ បឹងកេងកង១

ភ្នំពេញ កម្ពុជា

ប្រអប់សំបុត្រលេខ ២៦៤២

ទូរស័ព្ទ : (+៨៥៥) ២៣ ២១២ ៨៤៧
(+៨៥៥) ២៣ ២២០ ៣៦២

ទូរសារ : (+៨៥៥) ២៣ ២១២ ៩០៣

អ៊ីម៉ែល : betterfactories@ilo.org

វិបសាយ: www.betterfactories.org/ilo

សារសំខាន់ៗដកស្រង់ពីឈុតនេះ

- ការពារសុខភាព និងសុវត្ថិភាព ប្រសើរជាងព្យាបាល
- ប្រុងប្រយ័ត្នជាប់ជានិច្ចទាំងនៅកន្លែងធ្វើការ និងនៅតាមផ្លូវទៅ និងមកពីធ្វើការ
- អ្នកគ្រប់គ្រង សហជីព និងកម្មករគួរធ្វើការរួមគ្នា ដើម្បីសុខភាព និងសុវត្ថិភាពនៅកន្លែងការងារ
- ពាក់សំភារៈការពារផ្ទាល់ខ្លួននៅពេលចាំបាច់